

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

2. De annis Cambysis, & quis fuerit Assuerus ille, de quo 1. Esdræ 4.v.6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Caluissius didicerit, eos Iudæam attigisse mense sexto, & non aliquando
Sacrificia initio mensis septimi restaurata, docet hic sacer historiam
prima dies huius mensis illo tempore in 30. Septembris incidit, me-
piam dubitauerit, cum reuera tunc Luna citius in iugo fuerit, & 27. au-
tembris Iuliani mensis septimus inire potuerit.

Verf. 8.

*Facta fun-
damenta
secundi
Templi.*

Secundo autem anno aduentus eorum ad templum Dei in Ierusalem mensis
Addunt Græca Sixti, hanc rem gestam in nouilunio istius mensis, non
ber Esdræ tertius habet cap. 5. v. 57. *Et fundauerunt templum Dei, nouilunio
mensis, secundi anni cum venissent in Iudæam & Ierusalem.* Quoto vero
stum anno facta sit ista templi fundatio, ex dictis quadantenus patet
uarij varios regressionis in Iudæam annos consignent; non possunt
huius negotij tempore idem sentire & loqui. Capellus hoc in annum
538. conijcit, Caluissius in 530. Malim cum Petauio & Saliano in 518.
Addit Petauius in computo Iudaico tunc Neomeniam secundi mensis
disse in Aprilis 28. fer. 7. iacta itaque templi fundamenta posttride. Ap-
fer. 1. quæ computatio aptissimè ad meas tabellas quadrat, cyclo Solis
17. Epacta 1. Fateor tamen, anno præcedenti, non incommode de Iudæa
instauracionem fieri potuisse, iuxta ea, quæ iam in v. 6. notata sunt.

I. ESDRÆ IV. v. 6.

In regno Assueri, in principio regni eius, scripserunt accusationem &c.

QVÆSTIO II.

De annis Cambyſis, & quis fuerit hic Assuerus.

*Cambyſes
Cyro ſue-
ceſſor.*

1. **C**Ambysem Cyro sufficiunt Xenophon lib. 8. de Cyri pactis
lib. xi. Antiq. c. 2. Thucydides lib. 1. historia. Ptolemæus
Eusebius in Chronico, Sulpitius lib. 2. sacre hist. Beda, Freculphus,
rianus Scotus, Nicephorus Const. Bellarminus, Gordonus, Torren-
rius, Salianus, Petauius. Vnde apparet hallucinari Beroaldū, qui lib.
nos. cap. 8. ait se neq; post Cyrum nominare Cambysem, neq; post
gos, neque post hos Darium Hytaspis: *qua nomina, inquit, quæ in
in Scriptura, a nobis sunt prætermiſſa.* Sic nempe nostri temporis Nouarum
gustijs deprehensi, ad solam Scripturam prouocant, quasi nihil in
in ea non fuerit expressum.

2. Porro Salianus ad an. m. 3524. num. 1. aduertit eundem hęc
rum vocari & Artaxerxem ex translatione 70. Sixti, quæ pro Artaxer-
taxerxem habet, & lib. 3. Esdræ cap. 2. vbi hæc describuntur solam

mentio habetur. Denique in quibusdam alijs exemplaribus sic legimus: *In regno*
autem Assueri, ipse est Artaxerxes in principio regni eius. Idem obseruat hic Meno-
 cianus, Tornielius in Annalibus, Pererius lib. 13, in Dan.

4. Quare non assentior Capello, dum ad an. m. 3471. ait, Assuerum, cuius
 hic fit mentio esse Magum illum, qui nomine Tanyoxaris, regnum obtinuit, eo
 quod Tanachschueros, idem videatur esse, quod Tanyoxares, siue Tanyo-
 arces. Verum hæc ipsa ratio, si quid valet, auctorum iam relatorum interpre-
 tationem potius, quam Capelli opinionationem probat. Nam Artaxerxes, Ca-
 pello est Cambyles, & Tanachshueros idem significat quod Tanyoxares: eadem
 ergo persona erit Assuerus, Tanyoxarces, & Artaxerxes, quem Iosephus Cam-
 bysem fuisse testatur, nec vilo verbo, alterius regis mouet suspicionem, cuius re-
 cepto templi fabrica fuerit impedita. Magus ille regni inuasor, nõ nisi 7. men-
 ses in ea tragedia, fratre suo adiuuante imperatorem egit. Est ergo creditu dif-
 ficile populos Iudæis vicinos, tam cito de personato illo Monarcha nuncium
 accipere, accusationem cadere, & negotio confecto edictum inhibitorium,
 ab eo, qui lucem perpetuo fugiebat extorquere potuisse. Taceo in hac simplici
 narratione Assueri nomen prius positum, quam Artaxerxis, cum liquido con-
 stet, Cambysem Mago priorem fuisse. Quare probabilius Capello philoso-
 phatur Petauus lib. 12. cap. 26. quo asserit vel Cambysem vtroque nomine si-
 gnificari, quod cum Iosepho, Torniello, Mariana, Sa, & alijs arbitror, vel cer-
 te Assuerum esse Cambysem, & Magum illum regni inuasorem hic Artaxer-
 xem nominari.

4. Anno ante vulgatem Christi epocham 530. Tornielius & Salianus in
 Chrono regio Cambytem locant: id anno 529. factum puto, vt notauit in tabulis
 Synopsios. Idem postea edidit Petauus lib. 10. cap. 16. & lib. 13. ad an. m. 3455.
 Idem ferè sentiunt Neoterici, qui hæc accuratius inquirunt, & fauet in Cano-
 ne Ptolemæus, vbi annus primus Cambylis est Nabonassaræus 219. quem no-
 bis aperit dies 3. Ianuarij fer. 5. anno illo ante Christum 529.

5. De annis quibus Cambyles imperauit, etsi non magnum, est tamen ali-
 quod inter auctores dissidium. Clemens Alex. lib. 1. Stromatum, ex antiquo
 Chronologo annos vnde viginti eum regnasse tradit, vno minus Cresias. Non-
 nulli octo annos Cambyli, & Mago successori, 7. menses tribuunt, vt Eusebius,
 Beda, A. do, Marianus Scotus, Gordonus. Iosephi hac de re sensum aperui lib.
 2. Paralip. q. 3. nu. 10. Mago 7. menses plerique deputant: Cambyli autem an-
 nos 7. & 5. menses, cum Herodoto inscribunt Pererius, Tornielius, Salianus,
 Petauus, quibus ij consentire videntur, qui octo annos ab interitu Cyri, vsq;
 ad regnum Darij Hystaspis constituunt, vt Ptolemæus in catalogo regum Per-
 sarum, Freculphus, Bellarminus, Ribera, Samerius, Mercator &c. Hinc depre-

lippi

rologia
stamenti

IV

Initium
regni
Cambylis:Quot an-
nis regna-
uerit.

deprehenditur error Iosephi qui annum integrum Mago attribuit, qui videtur Freculphus, Minus à communi calculo recedit Theodorus Smerdi Mago dat 9. menses, & Bellarminus, qui semestre spatium dicit.

6. Si plures anni, quam 7. & 5. menses Cambysi placent annuumerum erit, eum annis aliquot Cyro adhuc superstiti, in spem autem imperij adscitum fuisse, iudice Petauio illo cap. 16. vbi etiam prudenter errore librarij factum ut libro 3. Theophili ad Autolyum, pro Cyri 38. ponerentur, adiecto ad summam octennio. quod Cambysi & Magi imputari.

QVÆSTIO III.

Quis fuerit ille Darius, sub quo templum est restauratum.

1. opinio.
Arg. 1.

1. Hunc Darium Nothum fuisse asseuerat Scaliger assentiente Primò ex lib. 1. Esdræ cap. 4. v. 8. 11. 23. vbi de Artaxerxe agitur, lo autem vltimo & duobus sequentibus capitibus narratur sub Dario ad templi restorationem gesta sunt. Denique cap. 7. v. 17. xuntur, quæ alio Artaxerxe imperante contigerunt Ergo Darius templi fabricam promouit, inter duos Artaxerxes medius fuit: quod tribus Perfarum conuenit, quàm Dario Notho, qui Artaxerxes Lunum secutus est, Artaxerxes Mnemonem antecessit. Ante Darium Nothum Hytaspis Cambyses fuit, aut si mauius Smerdes Magus: post hunc Darius imperauit. Secundò probat ex Nehemiæ 12. v. 22. *Leuita in diebus Ioiada, & Iobanan, & Ieddo scripti principes familiarum & Sacerdotes in regno suo.* Hic Darius sine dubio fuit Codomanus, quem vicit Alexander, siue Iaduas, siue Iaddus cuius hic fit mentio, is est, qui Alexandro Ierosolyma ingredienti obuiam in habitu Pontificio venit. Ex quibus Scaliger Nehemiam huius libri auctorem, vsque ad Alexandri Magni vixisse, sub Artaxerxe vero Mnemone Esdræ ea præstitisse, quæ in libro narratur: Darium denique illum, qui Templi instaurandi potestatem vt cap. 5. & 6. scribitur, fuisse Darium Nothum. Tertio probat, dupli- catione Iosephi, qui libro xi. Antiq. tradit 1. Sanaballerem filiam suam Nothi nuptui Manasse fratri Iaduas Pontificis: quo alludere videtur Esdræ cap. 12. v. 28. *De filiis autem Ioiada filij Eliasib Sacerdotis Magni gener erat Iaduas filius Ioiada nepos. Eodem cap. 3. tradit 2. Iosephus Sanaballerem, à Dario Perfarum rege defecisse, & assumptis octo millibus de sua pecunia*

Arg. 2.

Arg. 3.